

På sommertur med "Strix" 2008

Den traditionelle sommertur blev startet på et ret stresset grundlag. Dels havde jeg arbejdet 48 timer den sidste uge, dels havde vi endelig fundet en køber til Duo, men torsdag og fredag før min ferie, måtte jeg tage nogle timer fri fra arbejde, fordi køberen kom med en skibsinspektør der ville gennemgå Duo på land. Det tog faktisk 4 timer, og bagefter måtte jeg have fat i Holmstrøm for at søsætte "kajakken". Pers blå kran var uanvendelig, fordi kajen var – og stadig er – under renovering. Så tilrigning, noget som Tommy og jeg normalt bruger 3-5 timer på, blev klaret på 1½ time. Efter søsætningen, stod vi havnen ud. Goosh hvor var jeg spændt på om jeg nu havde glemt en split eller bolt.

Nå - , men alting virkede, og så viste jeg at båden var solgt.

Der er ingen der kan modstå den fede fornemmelse når Duo lægger øret til og sprøjter derudaf. Kl. ca 22.30 var jeg enig med køberen om pris og vilkår, så var det bare til køjs og hvile ud.

Jeg ringede og faksede - via havnekontoret - med Tommy, og da jeg havde pakket det meste af det jeg skulle have med, så manglede jeg blot at hente Tommys "nye" gamle bil, en fin Mercedes med automatgear, som jeg skulle køre til Sverige i. Det er sgu sjovt at køre i sådan en radiobil.

Efter megen uro og bekymring var det blevet lørdag morgen d. 11. juli, og blodtrykket var ved at falde lidt. Afsted via Helsingør og nordud mod Grebbestad. En enkelt tordenbyge undervejs, men ellers fint vejr med nogen sol, og pænt varmt.

I Grebbestad er der altid en vældig larmen og larmenderen, orkester og mange unge svenske og norske sejlere der har set bunden af lidt for mange flasker. Vi fik nu byttet uden de store problemer, bortset fra at alt det grej som Rietta og Tommy samt deres gæster havde tænkt sig at tage med hjem nok krævede en lille lastvogn. Men til sidst fik jeg smækket dørene på Merceren – hvordan de kommer ud igen ved jeg ikke.

Jeg er simpelthen så træt, at jeg straks tager køjen. Det bliver sent, og jeg pakker ud og installerer mig. Aftensmåltidet bliver ved den lokale bod, og efter en ½ flaske god vin, beslutter jeg at blive natten over. Det skulle jeg nu ikke have gjort, fordi uroen på kajen tager til, og politen kommer tre gange for at dæmpe gemytterne. Et par stykker bliver vist taget med. Til sidst kommer en 20 – 25 mand med hunde, og finkæmmer hele området. Så bliver der ro. Kl. 02.15. Det er frisket betydeligt op fra SW.

Søndag d. 12, vågner jeg til 8 – 13 m fra SW og der har været en byge, men nu er det tørt. Morgenmåltidet er indtaget kl 07.00. Gør søklar, og letter med kurs ud mod først Havstensundet og senere Kustersundet. Det bliver en meget frisk tur, for sejl det meste af tiden, men ind i mellem

også for motor. Efterhånden bedrer vejret sig, og faktisk skinner solen en del og temperaturen er behagelig. Kors hvor er der mange både.. Jeg "fanger" en af Kryssarklubbens bøger, og vedtager at det var sejlad nok for i dag.

I vigen lå en hel lille flåde af Colin Acher skøyt.

Aftenen blev meget fin med en fantastisk solnedgang. Med en flaske rosé og med "Blekingegadebanden" inden for rækkevidde er det svært at bevare pessimismen.

D. 13. Juli starter tidligt. Jeg havde hørt, i vejrmeldingen, at vinden ville være sydlig i dag, men dreje mod vest og friske til kuling i løbet af eftermiddagen, så jeg vil prøve at nå Norge.

Står nordvest ud i opgående sol kl. 04.30. Vinden er S-SW, og måske 10 sekm. Det er fint. Nødplanen er Frederiksstad, men jeg styrer ud mellem mange små skjulte skær med kurs mod Nessodden ved Tönsberg. Søen er stor, men meget lang, så sejladsen er fin. På ny viser "Strix" sig som et ret godt sejlskib, og på en tilpads rum vind løber jeg ofte over 8 knob. Havnen på Nessodden er optaget af et stævne, så jeg smutter lidt sydpå, og finder en havn hvor der er strøm

på broen, så jeg kan lade mobilen og varme vandet i varmtvandsbeholderen op. Så er der bad på agterdækket. Vild luksus. Dagens distance blev 43 SM. Det er åbenbart et populært sted for lystfiskere, for der står mindst 25 og fisker fra molen. Låner min ledning ud til en mand hvis motorbåd er sunket. Han har en pumpe med. Det er bare at lænse den, og så komme ny olie på motoren – mener han !!!!. Nå, men båden kom da op, og jeg fik ledningen igen. Om den motor kommer til at gå igen ved jeg ikke.

Ellers er jeg godt nok kommet til "Bavarialand". Har de mennesker ingen stil ?.

"Tönsberg Tønde", et af Norges mest kendte sømærker.

Tirsdag d. 14. Begyndte med et bad på agterdækket efterfulgt af et større morgenmåltid og en rengøring af båden. Kl. 07.30 lettede jeg sydover i Tönsbergfjorden, forbi Tallakshavn og Tönsberg Tønde. Vejret var fint med sol og frisk vind fra vest. Langs med land var der derfor godt læ, men i den norske vejrudsigt havde de lovet kuling og bølgevarslet for indre Skagerak var på 2½ meter. – Nå så slemt syntes jeg – endnu – ikke at det var.

Farvandet mellem Tönsberg Tønde og Stavern, der var dagens mål, er meget vanskeligt at navigere i fordi der er en mængde skær –også skjulte skær - og samtidig en rivende strøm. Syd for Tønden

fik jeg kærligheden at føle - imellem skær og stager, "jernsøylar" og brådsøer over skvalpskjær gik det i ca 12 – 15 sek m modvind. Det med e 2½ m sø var rigtigt nok. Og det er ikke noget for "Strix". Hold da op hvor det giver vand. Og farten er kun 2 -3 knob. Strix og Duo kan ikke sammenlignes. Duo gik ret igennem søerne, og Strix vil oven over (og ned igen). Sejladsen minder om de billeder man har set af fiskekuttere på Vesterhavet i storm – de ruller helt vildt, men kommer altid hjem.

Jeg har ikke nogen billeder fra denne tur.

Pludselig, netop da jeg er kommet ud af et snævert farled, og er krøbet om læ for at få ild på piben, ser jeg ud af øjenkrogen, et mægtigt hvidt skumsprøjt til styrbord; hvad fan... er nu det; der skal ikke være noget skær – har jeg overset noget ???? - Sveden står på panden. Så ser jeg en lille bitte gummibåd med påhængsmotor springe ud af søen og lande i et mægtigt plask. Manden vinker i nærmest royal ro mod mig. Pyha – der troede jeg lige De er skøre de nordmænd;.

Strix er et glimrende søskib.

I Stavern valgte jeg at gå ind i "den store havn", selv om det koster havnepenge. Vejrudsigten er nemlig ikke god for de næste to dage – Stiv kuling fra W – SW.. Her er næsten fuldt – eller i virkeligheden overfuldt af hollandske sejlere som har haft kapsejlad fra Holland til Stavern. Jeg er dog heldig og finder en plads der netop er forladt af en svensk båd. Fint sted i læ og med både vand og strøm, om end dønning gør at det ruller lidt meget.

Dagens tur får mig til at gennemgå båden "fra top til køl" – mest køl. Alt er i skønneste orden, og intet har forskubbet sig, og ingen steder er der trængt én dråbe vand ind. – Nå, jeg vidste det nu godt, men lidt ekstra kontrol er nu end tro.

Efter lidt proviantering o.s.v. finder jeg ned på havnens "bagside" her ligger en mængde lokale motorsnekke i træ, heriblandt flere næsten nye.

En lokal sejler fortæller at der er tre motorsnekke under bygning "der borte" – jeg finder nu aldrig byggestedet.

Der var trangt i Stavern, men livet på kajen var meget internationalt og faktisk meget hyggeligt trods for at alle måtte ligge i "7. Spor".

D. 15. Juli var en havnedag. Blæsevejret tog til og det meste af dagen melder alle stationer om 15 – 17 sekm. Vind. Det er ikke til lystsejlads. Bogen, kaffekanden og en lang cykletur må holde for, nu hvor jeg er et sted hvor der er veje.

Det bliver også til en del kokkeri, så jeg har også mad til i morgen.

Vejret bliver dog bedre og bedre. Vinden er næsten helt væk til aften, og jeg sidder på dækket og læser da klokken er 22.

Efter en helt vindstille nat, er der håb om at søen – der har gået tungt uden for havneområdet – har lagt sig. Her ved Stavern, skal man langt sydpå for at komme uden om et stenfyldt område der kaldes for Rakkebåerne. Jeg tager den inderste afærkede sejlbare rute "Båtleia" Her er mindst 5 m vand, - ifgl. Kortet – men jeg målte nu ikke under 11,3 m. Der er nu stadig en del gammel sø, men til gændgæld får jeg glæde af den konstante sydgående strøm langs den norske kyst.

Efterhånden bliver det dog roligere, og Rödsdjær passeret kl 10.30. Så er jeg indenskærs, og anduver Langöykilen – en meget smal indsejling til et laguneagtigt område med en mængde fortøjningsmuligheder. Ankrer fra hækken og en line i et grantræ – det er måden her i skærgården.

Gummijollen bliver pumpet op, og jeg går på ekspedition rundt i området. En mængde gamle fortøjningsringe og ankre ses i terrænet. Her har været trafik fra "Arilds tid".

Et lokalt sejler par tilbyder en guidet tur på øen. Det bliver en fin oplevelse fordi hun er historiker, og kan en masse om tiden fra 1700 – 1900 – hold da op for en eftermiddag og aften på fjeldet med god mad og vin i gode menneskers selskab. Det blev vist lidt sent inden hækflaget kom ned. Jeg er ellers lidt påholdende med at flagtiderne skal passes. Det skylder vi når vi nu har lov at sejle med verdens flotteste flag.

Fredag d 18. Kommer jeg lidt set af sted, og først kl. 10 er jeg ude af Langöykilen, og sætter sejl i en lækker halvvind på vej ind i Krageørskærgården. Turen går gennem en meget smal kanal, hvor motoren må hjælpe. "Torben Landskabsmaler" har haft gyldne tider her. Før motorens tid måtte man trække/slæbe bådene igennem kanalen, og til dette brug findes mange fortøjningsringe og

pæle i fjeldet. Faktisk kunne en enke have et fornuftigt udkomme – i gammel tid – ved at eje nogle af disse fortøjningsringe.

Krageør by er meget hektisk, så jeg går ud til Saltneven, Krageør Seilforeninges lille ø. Jeg mangler vist heller ikke noget særligt ombord.

Her er der også mange sejlere, men selv om indsejlingen er meget trang, så kommer jeg ind, og bliver modtaget med stor hjælpsomhed, og får en fin plads på siden af en norsk Swan 42 af ældre årgang.

Her er ved at blive gjort klar til VM i dels Krageørterne, dels Kogger. Det er en berygtet sejlads, hvor alle der er noget i lokalområdet stiller op med både gamle og nye både. Grejet fejler heller ikke noget: Spectra og Kevlar har fundet vej, og de fleste både har nye eller næsten nye sejl.

Vejret er perfekt med ca 8 -10 sekm. vind og sol mellem drivende skyer. Der bliver sejlet 4 sejlads i dag, og min nabo ligger nr 4 efter dagens sejlads, så der er god stemning. Datteren – der sejler sin egen båd - er dog noget sur, fordi hendes gast er for langsom og urutineret. Det må hun da have vist !

Øverst Strix pakket godt ind. Nederst en start for Koggerne.

Aftenen bliver tilbragt i sejlklubben med grillmad, vin og gode historier.

Lørdagens sejlads bliver meget friske, idet vinden er tiltaget noget i nattens løb, og Ternerne har en hård dag, med tre kæntringer. Vinderen er – til stor fortrydelse for de lokale – fra Breivik Seilforening. Koggerne får sejlet tre sejlads, heldigvis uden kæntringer, fordi Koggen har en fast jernkøl der får den til at synke som en sten hvis den vælter.

Jeg bliver på øen hele dagen, og hygger mig med deltagerne. Der kommer en vældig byge med torden og stormagtige vindpust, men efter den byge bliver det meget fint vejr, og sidst på eftermiddagen er det faktisk meget varmt.

Jeg får et lift med en ung pige der lige ”låner” fars 30 fods speedbåd for at tage ind til byen og handle. Det var smart. En time senere er proviantskabet fyldt op, og jeg slår mig ned sammen med de tilrejsene sejlere fra Risør, Breivik og flere andre steder. Der er fest på Saltneven til det bliver meget tidligt, men jeg går nu til ro ved 23 tiden.

I øvrigt huskede jeg Ibens fødselsdag.

D. 20. Juli letter jeg kl. 8.00. Lister båden ud af havnen uden at nogen vågner. Vejret er køligt men solen skinner og der er kun lidt vind. Ved Strømtangen står der en god del gammel sø så Strix ruller en del. Her er et kortere stræk hvor man må ud af skærgården for at komme ind mod Risørskærgården. Efter ca 5 SM i åbent farvand, nærmer jeg mig Grönholmsgabet der er indsejlingen fra nord. Spændende sted med mange skvalpskær og grunde, men afmærkningen er god, selv om jeg syntes at man skal meget tæt på før man ser jernsøylerne. Pludselig er man inde, og vandet er helt fladt. Kaffe og ild i piben.

Mågen står på et skvalpskær.

Går ind og ser i Risør by, men alt er fuldt, og da det er søndag er alt lukket, sejler jeg ud til Finnøya, hvor jeg har været mange gange før. Havnen på Risør Seilforenings ø er på ny blevet udbygget, så selv om her også er mange både, så finder jeg en plads. Mod aften letter mange både, og jeg lister mig ind på en mere beskyttet plads, ikke fordi der var problemer, men jeg lå nu langt ude.

Vasker mit tøj og mig selv, rengør båden ude og inde, så nu er alt som da jeg startede på turen, og Strix tager sig flot ud.

Vejret er fint men aftenen er kølig. Køber en kæmpe krabbe af en fisker, og spiser mig mæt i ca ½ af den helt friskkogte krabbe. Rosé vin og ristet brød til hjemmelavet krabbesalat er en fin blanding.

Aftenstilheden brydes af et mægtigt brag: årsagen – se nedenfor. Det koster vist et værftsbesøg.

”Plads på værftet !”

Navigation i skærgården kræver konstant opmærksomhed.

Mandag morgen sejler jeg på ny til Risør, dels for at bunkre lidt diesel, og dels for at handle. Det er hyggeligt i byen, og jeg bruger en ”formue”.

Nå, men planen er at drive sydpå mod Lyngør. Dette er et af de bedste steder i Sørlandsskærgården med en meget interessant og lang historie. Vejret er perfekt med varme og let vind. Ikke netop det bedste at sejle for sejl i, men motoren må ikke forstyrre denne herlighed.

I Risør købte jeg et historisk værk om hvordan slagene mellem dansk/norske og de engelske styrker i 1815 forløb. Denne bog og sejløbene heromkring er en fin anskuelighedsanvisning på de problemer de gamle søfolk må have haft ved at sejle 100 – 150 fods fuldriggere ind mellem skær og øer samtidig med at de skulle håndtere kanoner o.s.v. Tænk på at nordmændene havde inddraget al afmærkning !. Der er sgu ikke meget plads, og sådan nogle skibe manøvrerede jo ikke som vore dages både med delt lateralplan.

Senere går jeg ind i en lille vig på ydersiden af Askøy, næsten lige indenfor brændingen. Her er herligt. Jeg lagde mig for anker midt i vigen på ca 4 m vand, og udforskede kysten rundt med jollen. Der var flere steder hvor der var dybt nok helt ind, og en norsk sejler tilbød sin hjælp. Det var fint, fordi det er svært at være i begge ender af båden på én gang. Det gik fint, og efter en havneøl fik jeg den store spadseretur på skæret med vis udsigt over skærgården.

Ringer til Tommy, og får at vide at DUO er hentet. Jeg er glad for at jeg ikke er hjemme og kan se at en anden sejler med den. Tristese i en kort periode. Men skønheden overmander mig igen.

Naboerne inviterer på sejltur i deres gummijolle, og vi sejler ind til Lyngør og går på "Den Blå Lanterne", hvor et par norske sejlere har en kro med "jorden rundt" tema. Drikker godt øl (Urqell) og drukner minderne om Duo.

Om aftenen laver vi bål på stranden, og sidder og hygger os til lyset er væk.

Tirsdag d. 22 starter med bad på dækket kl. 05.30, efterfulgt af et komplet morgenbord med æg og bacon samt div. Brød og kaffe – det er næsten for meget. Jeg går op på klipperne og ser ud over den nye dag og skærgården.

Morgen i skærgården ved Lyngør.

Letter kl. ca. 7 med kurs sydoover mod Dybvåg, runder Nettet, og snaldrer af sted for genua alene, men det giver kun knapt 4 knob. Nå – det går nok ikke i længden - så da jeg nærmer mig Tromøy Sund kommer maskinen på arbejde. Går ned igennem sundet, og lige ved broen møder jeg "Power" fra Marbæk. Vinken o.s.v.

Planen er at gå til Arendal Seilforenings ø, hvortil jeg ankommer kl. ca. 13.00. Det bliver en eftermiddag med mange både. En familieudflugt i en tremastet topsejlsskonnert kommer forbi med fuld musik og de tager ophold ved broen i nogle timer. Senere kommer en fin lille dampbåd med et jazzorkester. De underholder hele aftenen med megen god jazzmusik og højt humør – delvist hjulpet på vej af dansk øl. (det havde de selv med)

Vejret er fint, så jeg får vasket tøj og mig selv samt gjort båden ren overalt. Stemningen er i top hele aftenen med megen trafik, men i roligt tempo – det mærkes når du er nær en sejlklub med styr på tingene og på medlemmerne.

Aftenen slutter med en whisky på agterdækket tilsat norsk New Orleans jazz.

D. 23. Kommer jeg først af sted kl. ca 09.00 efter at have hørt den danske vejrmedling – ingen fare på færde.

Det er perfekt sejlvejr, selv for en motorsejler. Lidt dønning står der, men med alle sejl sat stabiliseres det lidt. Sejler mod Lillesand for at proviantere. Her er gode forhold med tæt til forretninger og en god havn – men her er dyrt at overnatte.

Sejler ud i "lagunen" kl ca 15.00, og finder en god plads med hækanker og forfortøjning i en jernbolt og en "bjergkile". Der kommer tre "KDY" ere og ankre op midt i lagunen, men tror du de hilser på en landsmand ?. – de glemmer også at bjærge hækflaget til aften –

Heldigvis møder jeg nogle norske motorbådssejlere jeg har ligget i havn sammen med på Saltneven ved Krageør. Det er flinke folk, og vi har en hyggelig aften på klipperne med lidt vin og en enkelt cognac til kaffen.

Strix i lagunen ved Lillesand.

I løbet af natten er det blæst en del op, og KDY'ernes ankre kan ikke holde. (hovmod er en grim ting) - de må lette i bar røv og badekåber kl 06.30 !

Mit anker holder fint, men det er ikke let at komme ud med kraftig sidevind – nå det går nu alligevel.

Kl 07.30 et jeg let med kurs gennem Hombrosund og Blindleia.

Blindleia er vel indbegrebet af de indre vandveje i den norske skærgård. Smal, visse steder kun ca 5 m, men farbar med mindst 3,5 m dybgang. Her er der ikke tale om at bruge sejlene, fordi mærkerne står tæt, og de skal holdes, eller man skal være meget sikker på sine alternative veje – kortplotter er et fint hjælpemiddel, men kun som supplement til specialkortene.

Egentlig er Blindleia lidt af en motorvej, men gå trygt udenfor denne hvor der er afmærkning. Det er ret let på de fleste stræk, men der er undtagelser.

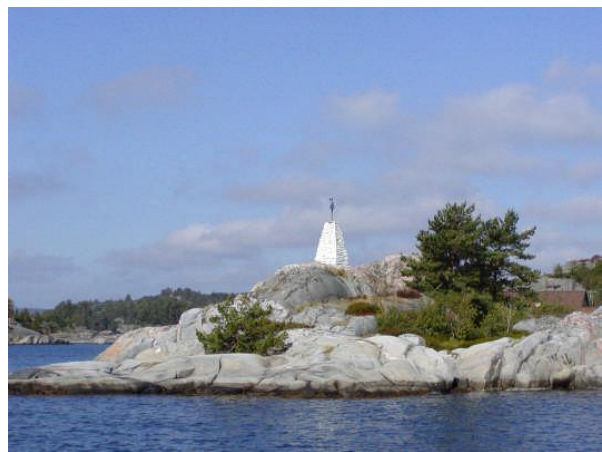
Ved Gl. Hellesund, der er et gammelt lods sted med mange minder fra sejlskibstiden, er der en lille bod hvor der sælges østers efter "tag selv metoden".

Afmærkningen i Blindleia er meget eksemplarisk og malerisk.

idt

12 sek m medvind, og genoaen oppe - gør det stærkt. Kristianssand anduves, og her er – som sædvanligt – lidt kedeligt, men trygt i al slags vejr. Bader og cykler en tur i byen.

Her er næsten ingen gæstebåde. Der er lidt oliefilm på vandet, og en lokal sejler oplyser at det vist stammer fra en sænket tysk båd fra 2. Verdenskrig, hvis tanke er ved at ruste op. Der er over 100 m dybt i Kristianssandfjorden, så det er nok ikke let at gøre noget ved.

Aftentur på det gamle fort med de mange danske kanoner. (og en whisky på agterdækket).

D. 25. Juli hører jeg den danske vejrmelding kl 05.45. Det tyder på at det er ved at være tid at komme tilbage til Danmark, hvis jeg ikke vil have modvind over Skagerak.

Beslutter at gå tilbage mod Arendal (herfra er der kortest over). Binndleia fås også i "rewind".

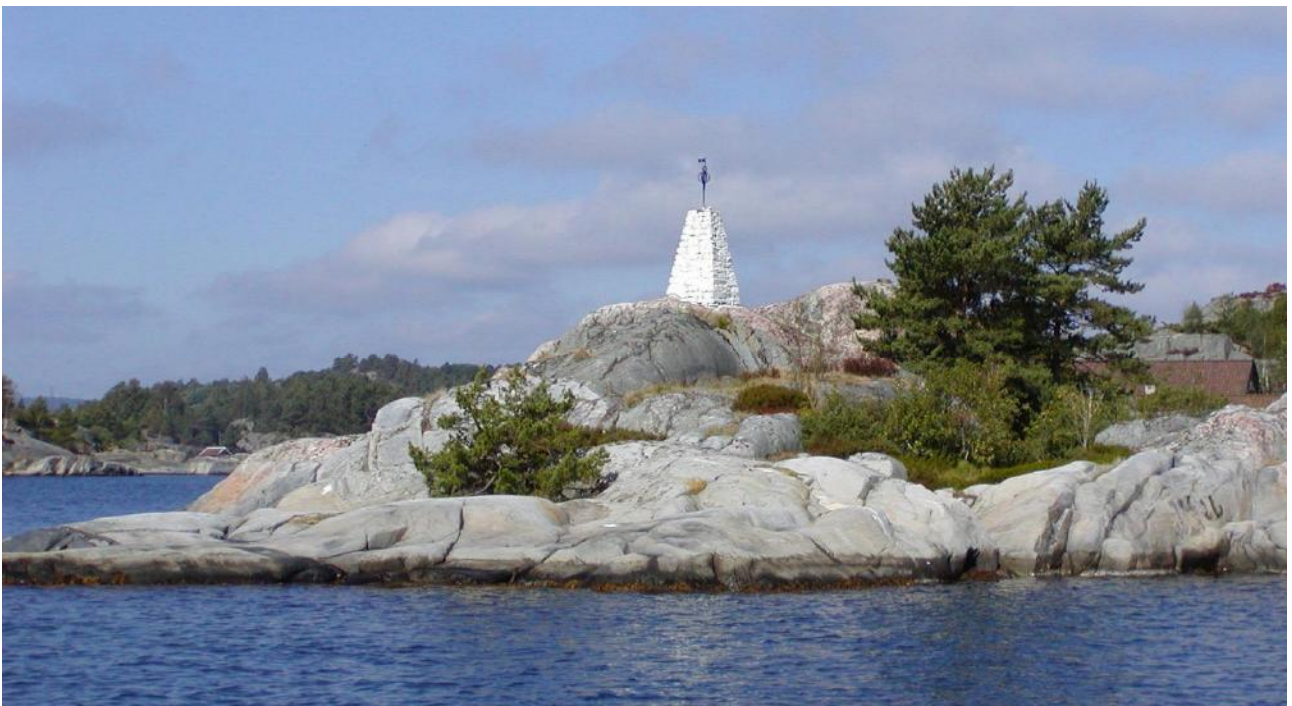
Dagens distance bliver lidt længere end normalt, men jeg syntes at de 43 sømil er givet rigtigt godt ud da jeg fortøjrer med hækanker og en line i en gammel bolt ved Mærdø. Det er et fantastisk indre skuespil der udspiller sig inde i mit hoved, for tænk på hvilken anstrengelse det må have været at komme denne distance med årer og træktove i gamle dage – jeg giver blot maskinen 1400 omdrejninger og justerer på autopiloten en gang imellem.

Havnemonumentet i Kristianssand

Strix ved Arendals Seilforening

Anduvningsmærket ved Ulvösund

"Torben Landskabsmaler" signalerer at her er en fortøjningsbolt

D. 26. Juli lettes kl. 06.30 fra Sdr. Brattingsholmen ved Mærdø, med kurs mod Skagen.

Der er ca 80 sømil fra Mærdø til Skagen rev, og der er nogenlunde vind, så alle sejl er sat. For en halv vind og med lidt hjælp fra motoren går jeg knapt 8 knob, men vel fri af den kraftige SW strøm ved den norske kyst, øges farten betydeligt.

Der sker ikke en ski... ude på Skagerak, bortset fra de sjove Mallemukker og et par andre søfugle – nå jo den - gamle regel "hvis der er to skibe på havet samtidigt, så kolliderer de" den viser sig at holde stik. Midt ude i Skagerak sigtes en fragtbåd langt ude i syd. Nå, ingen panik. Pejlingen er stabil. ½ Time senere pejlingen er stadig stabil. Til sidst ændrer jeg kurs 20 grader til styrbord. Han holder stadig på. Der er nok ingen udkik, og vi passerer hinanden i ca 300 m afstand, men hvis ikke jeg havde ændret kurs, var der blevet en masse pindebrænde ud af det.

"Spilerne" på Skagen Odde dukker frem sådan som de skal (spilerne er de store radardomer som står her). Snart ses fyret og de store master som forsvaret har opstillet her. Tænk lidt på vikingerne og sejlskibsfolkene, der ikke havde disse kendemærker. Det er intet under at mange er strandet her. Skagen er ikke min favorithavn, beskidt og fyldt af fulde folk, dårlig stemning og høj musik, men jeg går ind til Skagen Sejlklub hvorfra jeg har gode minder. Selvom der er overfyldt viser hjælpsomheden sig på ny, og jeg får lov at ligge på et sted hvor man ellers ikke må. Bad og – for første gang – betaler havnepenge med glæde. En lokal sejler foreslår Ålbæk Havn blot 6 – 8 Sm sydligere, og næste morgen er jeg på vej. Men inden da, har jeg travet Skagen tynd for at finde et

sted hvor jeg kunne få et aftensmåltid uden at blive ”flået”. Det lykkes, og efter en god nat whisky på agterdækket putter jeg.

D 27. Juli anduver jeg Ålbæk, og hvilken kontrast til Skagen ! . Havnen er ikke stor, men jeg finder en fin plads. Her er rigtig god stemning og hjælpsomhed. En havneassistent kommer og byder velkommen, og spørger om der er noget de kan hjælpe med. Jo, - er der en købmand her ? jo da – der er 4 supermarkeder, og de har åbent om søndagen – hvis du vil låne en cykel kan du bare tage den der!, og hvis du skal handle stort ind, så er der en anhænger eller trækvogn her!.

Den lokale bådbygger sponserer havnepengene for træbåde i et døgn. Forholdene på land er eksemplariske, og baderummene bliver gjort rene kontinuerligt – jeg er imponeret. Nå vejret er nu også kanon fint så måske er det lidt farvet men - - - - Jeg tager aldrig mere til Skagen.

Og så er det Bavaria frit område !!!.

Nu da jeg har provianteret, kan jeg trygt gå ud til Hirsholmene. Her findes intet udover et sted at fortøjre og en fantastisk natur. Og en masse Tejster.

Hirsholmene Fyr og havn hvor man ofte ”ligger i lag”.

Hirsholmene har mange ligheder med Chr. Ø, men kanonerne mangler – det skuffer nu en god kanonentusiast.

Jeg var i lang tid den eneste danske båd i havnen, men til aften kom en motorbåd fra Fr-havn. De blev i 3 timer. Jeg bader, fordi der er uudholdeligt varmt, men havet er rent og friskt, og saltet skylles af på agterdækket. Luksus.

Aftentur på øen med megen fotografering og besøg i den meget lille kirke som kun røber sit hellige formål med et beskedent kors på indgangssiden.

D. 30 Juli går jeg tidligt om morgenen mod Læsø, nærmere bestemt Vesterø Havn, som anduvs kl ca 11.30. Undervejs får jeg endnu en lektion i disciplinen "udkik". Autopiloten er sat og alt går stille og roligt. Jeg var lige nede og hente en kop kaffe og vaske hænder. Kommer op i cockpittet, og hu- hej der smutter hurtigfærgen til Frederikshavn forbi i 2 – 300 m afstand. Hvor fan... kom han fra ???? Ikke at der var nogen fare, men - - - Her i Vesterø er mere end propfuldt – i lang tid kan jeg ikke se en eneste mulighed hvor jeg – som singelhandsejler – kan lægge til, men pludselig ser jeg en mast bevæge sig. Der er en der letter. Jeg smutter helt ind i bunden af havnen, og ved lidt frem/bak, kan jeg lige vride kvasen rundt og komme ind på en meget fin plads, jeg får dog god hjælp til manøvren af mine nye "naboer", jyske sejlere fra Hov. Det er varmt – meget varmt. Termometeret i kahytten viser 35 grader kl 16.00 og 28 grader kl 22.00.

Der er mange svenske sejlere på Læsø – nogle af dem er temmelig højrøstede, men ellers hyggeligt nok. Bader og vasker tøj – her er ufatteligt fine forhold, så havneafgiften betales med glæde.

Møder en smuk topsejlsskonnert ved/syd for Frederikshavn.

Jeg bliver i Vesterø d. 30 juli, hvor tiden fordrives med et besøg på byens museum, på kurbadet (du kan bade i sydesalt), og med megen læsning i det gode vejr. Kutteren "Kenya" FN 408, som er Danmarks smukkeste fiskekutter får det traditionelle besøg (de kunne godt huske mig).

Vejr er stadig fint med dagtemperafurer på 27 – 30 grader, men jeg begynder at længtes hjem til Lena og alt det kendte. Whisky på agterdækket kl 22.30, og så til ro.

D. 31. Juli letter jeg – om end med besvær – kl 05.30, for at gå til bunkringskajen. Til trods for "fortøjning forbudt" skilte og gultmalet kaj, så ligger der tre både uden på hinanden her. – Nå efter nogen mukken får jeg tanket 180 l diesel, og kan gå sydover.

Sigter "Kenya" på ca 1,5 sømils afstand – giver dem et "god fangst" over VHF en. Tommy har sat en ufattelig mængde "waypoints" ind i kortplotteren her på egnen – nå, men de er alle i god afstand fra alle grunde og farer, så han sejler Safety First. Det er sgu da rart at vide.. Efter de 6,8 sømil vestpå, går det sydover i Læsø Rende. Det bliver til ca 12 mil tæt på grundene, men med respekt!

Nu er det vist tid at vælge destination. Anholt, Grenå eller ? Modstrøm er der alle vegne til. Vind er der næsten heller ikke, så det er maskinen der står for fremdriften.

Det går nu fint fremover, og klokken er heller ikke så mange, plotteren siger at der er 79,8 sømil til Hundested – langt, ja, men nå vi skal jo den vej, så jeg muler på.

Mange eksempler på at hvis der er to skibe på havet samtidigt så

Frokost med sildemad, pølse og ost. Det er en pragtfuld dag på havet. Anholt passerer – der gider jeg ikke rigtigt gå ind i feriesæsonen – og endelig, endelig dukker min elskede Hesselø op: smukkere ø findes ikke i Danmark

Hesselø set fra vest.

Der ligger en mængde sæler på NW revet og soler sig – måske undrer de sig over hvilken idiot der sejler forbi denne dejlige ø.

Pludselig kan mobilen få fat i signalmasterne igen, og jeg ringer til min mor, til min dejlige hustru, til Iben og Per, og laver samtidig et dejligt aftensmåltid med røget mørbrad, pasta, løg/purløg og flødesauce. Rødvin på agteddækket i nedgående sol

Hundested anduves sent på dagen – jeg har glemt at notere klokkeslettet – Nu er jeg lidt træt, så det bliver ikke rigtigt til mere i dag.

Nu er ferien ved at være forbi, og jeg rydder op i båden, tanker vand, støvsuger o.s.v. Turen hjem gennem fjorden er både vemodig og glædelig. Der findes ikke smukkeres indsejling end klinerne ved St. Karlsminde.

Selvfølgelig er der modstrøm – ca 1,2 knob hvis man skal tro log og navigator, men - - - -

Skovnæs havn anduves kl. 14.15 efter broåbningen kl 14.00

Det har været en pragtfuld ferietur i fantastisk vejr og med hovedet fyldt med gode "billeder" og gode oplevelser. Alt har fungeret og jeg er "glad i låget".

Blot lidt mærkeligt at "Duo" ikke er der mere.

"Strix" er et dejligt skib.